

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 80/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	T. J. M. G. D. N.	Pobicie w dniu 6 marca 2022r. w miejscowości L. woj. (...), wspólnie i w porozumieniu K. K. (1) w ten sposób, że uderzali go pięściami i kopali po całym ciele powodując obrażenia ciała w postaci: powierzchownego urazu głowy bez	

		zmian pourazowych w układzie kostnym i w obrębie (...) oraz odłamania fragmentów szkliwa brzegów siecznych zębów 21, 22, 32, bez osłonięcia miazgi, które to spowodowały naruszenie prawidłowej funkcji narządów ciała na czas poniżej 7 dni, czym narazili go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156§1 kk lub art. 157§1 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Pobicie w dniu 6 marca 2022r. w miejscowości L. woj. (...), wspólnie i w porozumieniu K. K. (1) w ten sposób, że uderzali go pięściami i kopali po całym ciele powodując obrażenia ciała w postaci: powierzchownego urazu głowy bez zmian pourazowych w układzie kostnym i w obrębie (...) oraz odłamania fragmentów szkliwa brzegów siecznych zębów 21, 22, 32, bez osłonięcia miazgi, które to spowodowały naruszenie prawidłowej funkcji narządów ciała na czas poniżej 7 dni, czym narazili go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku	wyjaśnienia oskarżonego M. G.	60	

określonego w art. 156§1 kk lub art. 157§1 kk.			
zeznania świadka K. K. (2)	164-165, 11, 115		
zeznania świadka E. K.	169-170		
zeznania świadka P. M.	32, 170-171		
zeznania świadka D. G.	29, 166-167		
zapis z monitoringu z protokołem oględzin	77, 95-102		
opinia lekarska	103, 131		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Działanie oskarżonych w obronie koniecznej lub z zamiarem rozdzielania uczestników bójki.	wyjaśnienia oskarżonych T. J. M. D. N.	53, 161-163	
zeznania świadków N. R. E. J. A. T.	167-168 168 19-20		
1.OCena DOWOdów			

0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego M. G.	Oskarżony przyznał w swoich wyjaśnieniach złożonych w toku postępowania przygotowawczego, które potwierdził na rozprawie, że wzajemnie uderzali się z pokrzywdzonym, który jednakże sprowokował zajście zaczynając rękoczyn z T. J.. Z uwagi na częściową zgodność tych wyjaśnień z zeznaniami pokrzywdzonego (za wyjątkiem początku zajścia) brak było podstaw do uznania wyjaśnień oskarżonego, w których częściowo przyznał się do winy za niewiarygodne.	
zeznania świadka K. K. (2)	Pokrzywdzony złożył zeznania potwierdzające w całości zarzut postawiony oskarżonym w akcie oskarżenia. Podał w nich, że wszyscy trzej oskarżeni zadawali mu uderzenia, a on wyłącznie się bronił. Zeznania jego w zakresie przebiegu zajścia za wyjątkiem podania, iż na początku zdarzenia zdjął bluzę, gdyż „parł” do niego oskarżony T. J., są spójne, konsekwentne i potwierdzone szeregiem innych dowodów, w tym zapisem z monitoringu.		

	<p>Stąd też nie może być żadnych wątpliwości, iż zeznania pokrzywdzonego w tej części stanowią wiarygodny materiał dowodowy, w przeciwieństwie do zeznań odnoszących się do samego początku zajścia, albowiem z zapisu z monitoringu wprost wynika, że pokrzywdzony od razu po wyjściu z samochodu ostentacyjnie zdjął kurtkę i ruszył w stronę oskarżonego T. J. i grupki innych osób ewidentnie licząc się z udziałem w bójce.</p>	
zeznania świadka E. K.	<p>Świadek potwierdziła zeznania pokrzywdzonego jednoznacznie identyfikując wszystkich oskarżonych jako osoby aktywnie uczestniczące w pobiciu pokrzywdzonego. Zeznania świadka są logiczne, a dodatkowo są zgodne z zeznaniami P. M. i D. G., wobec czego sąd uznał je wiarygodne.</p>	
zeznania świadka P. M.	<p>Świadek będący kolegą oskarżonego T. J. potwierdził w swoich zeznaniach, że pokrzywdzony został zaatakowany przez kilka osób, których dokładnie nie widział, jednakże w samochodzie dowiedział się, że byli to T. J., M. G. i D. N.. Zeznania te również sąd uznał za wiarygodne z racji zgodności z zeznaniami pokrzywdzonego i E. K., jak i faktu, iż świadek nie</p>	

	<p>miał żadnego powodu aby bezpodstawnie obciążać oskarżonych.</p>		
<p>zeznania świadka D. G.</p>	<p>Zeznania świadka co do przebiegu zajścia zgodne są z zapisem z monitoringu oraz zeznaniami pokrzywdzonego i E. K.. Wiarygodność zeznań świadka potwierdza też to, iż nie dokonał identyfikacji oskarżonych, a więc świadek zeznawał wyłącznie to co zaobserwował.</p>		
	<p>zapis z monitoringu</p>	<p>Zeznania pokrzywdzonego w zakresie przebiegu zajścia w przeważającej części potwierdza zapis z monitoringu, na którym wyraźnie widać jak oskarżeni pierwsi atakują pokrzywdzonego zadając mu szereg ciosów. Wyraźnie widoczne jest również, iż pokrzywdzony pomimo podjętej czynnej samoobrony jest wyłącznie stroną defensywną z racji przewagi liczebnej oskarżonych.</p>	
<p>opinie lekarskie</p>	<p>Jako, że opinie dot. obrażeń pokrzywdzonego wydał lekarz specjalista z zakresu neurologii Sąd uznał je za wiarygodny materiał dowodowy.</p>		
<p>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</p>			

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.2	<p>wyjaśnienia oskarżonych T. J.</p> <p>M. G. (z rozprawy) i D. N.</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych w zakresie tego, że nie atakowali pokrzywdzonego i jedynie działali w obronie koniecznej lub w zamiarze rozdzielania uczestników bójki, gdyż wyjaśnieniom tym przeczą całkowicie zeznania pokrzywdzonego, wskazanych wyżej świadków oraz zapis z monitoringu. Nie ma żadnych wątpliwości, że niniejszej sprawie zaistniało przestępstwo pobicia definiowanego jako czynna napaść co najmniej dwóch osób na jedną osobę, gdyż jednoznacznie można wskazać na atakujących i broniącego się. Dla właściwej oceny zajścia istotne znaczenie ma bowiem jego początek, tj. ustalenie: kto, kogo i w jakim celu zaatakował; czy było to starcie wzajemne, czy też atak jednej strony na drugą (por. J. Bafia i in., Komentarz, A. Marek, Kodeks karny. Komentarz. LEX 2007, wyd.IV). Zapis z monitoringu tymczasem nie pozostawia żadnych wątpliwości, że to oskarżeni po wyzywającym co prawda zachowaniu pokrzywdzonego,</p>	

jednakże nie wskazującym na zamiar jakiegokolwiek ataku fizycznego, jednocześnie wspólnie atakowali pokrzywdzonego, który jedynie starał się bronić przed ich ciosami m.in. powodując obrażenia u T. J.. Do przyjęcia uczestnictwa w pobiciu wystarczy przy tym „świadome połączenie działania jednego ze sprawców z działaniem drugiego człowieka przeciwko innemu człowiekowi lub grupie ludzi” (tak wyrok SN z 28 lipca 1972r. Rw 692/72, OSNKW 1972, nr 11, poz. 181, wyrok SA w Białymstoku z 25 listopada 1997r. II AKa 85/97, OSA 1998, z. 10, poz. 56). Świadome połączenie działań sprawców nie oznacza, iż muszą oni uzgadniać uprzednio plan działania, lecz wystarczy, że w trakcie podjętego działania akceptują oni zachowanie pozostałych, co w niniejszej sprawie nie ulega żadnym wątpliwości, gdyż wszyscy oskarżeni zadawali ciosy jednocześnie lub na zmianę. Potwierdzeniem tego są przy tym nagrane na monitoringu relacje uczestników i świadków zajścia oczekujących na przyjazd policji, gdzie wyraźnie słychać słowa o przewróceniu i pobiciu pokrzywdzonego przez trzy osoby (k. 96odwr.).

<p>zeznania świadków N. R. E. A. T.</p>	<p>Zeznania świadków zdaniem sądu niewiele wniosły do sprawy, gdyż E. J. nie było w ogóle na miejscu zdarzenia, zaś A. T. i N. R. pozostali na posesji A. T. skąd mieli ograniczony widok na przemieszczających się uczestników zajścia.</p>		
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>I</p>	<p>T. J. M. G. D. N.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego dla bytu przestępstwa z art. 158§1 kk istotne jest wyłącznie istnienie bezpośredniego niebezpieczeństwa narażenia pokrzywdzonego na skutek co najmniej opisany w art. 157§1 kk (zob. w tym względzie wyroki SN - Izba Karna z dnia 27 listopada 1997 r. V KKN 7/97 i z dnia 25 lipca 1996r. V KKN 48/96). K. K. (2) nie doznał poza powierzchownym urazem głowy i odłamaniem</p>			

fragmentów szkliwa zębów innych obrażeń skutkujących naruszeniem czynności organów jego ciała, jednakże realne niebezpieczeństwo, wynikające ze sposobu działania sprawców, narażenia go przynajmniej na rozstrój zdrowia określony w art. 157§1 kk lub art. 156§1 kk istniało. Oskarżeni uderzali bowiem w okolice twarzy i w głowę, a więc w bardzo wrażliwe części ciała, a taki sposób bicia mógł doprowadzić do bardzo poważnych następstw. Sąd dał przy tym wiarę w całości ustaleniom opinii biegłego z zakresu medycyny odnośnie odniesionych przez pokrzywdzonego obrażeń. Dlatego na podstawie przytoczonych wyżej dowodów Sąd uznał, że oskarżeni popełnili zarzucany im w akcie oskarżenia czyn, czym wypełnili dyspozycję przepisu art. 158§1 kk. Zgromadzony materiał dowodowy w pełni potwierdza sprawstwo oskarżonych, sposób działania i winę.

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i

Środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. J. M. G. D. N.	I		<p>Sąd kierował się dyrektywami z art. 53 kk, biorąc pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonych i ich winy. Bez względu bowiem na zachowanie pokrzywdzonego, który po wyjściu z samochodu widząc zdejmującego kurtkę T. J. poprzez zdjęcie swojej kurtki i podejście w kierunku T. J. ewidentnie prowokował go do ewentualnego zaatakowania, użycie siły fizycznej przez kilka osób wobec jednej i wyprowadzanie uderzeń w tak wrażliwą okolicę jak głowa oraz kopanie po przewróceniu na ziemię nie znajduje jakiegokolwiek usprawiedliwienia. Był to przy tym kolejny etap eskalacji konfliktu pomiędzy T. J. i jego bratem, a E. K. i jej bliskimi, którego rozwiązywanie metodami siłowymi jest absolutnie nieakceptowalne i może doprowadzić do tragicznych skutków. Jako okoliczności łagodzące potraktowano natomiast dotychczasową niekaralność wszystkich trzech oskarżonych, ich</p>

pozytywną opinię z miejsca zamieszkania oraz opisane wyżej ostentacyjne zachowanie pokrzywdzonego na początku zajścia. Z tej racji sąd uznał, że w niniejszej sprawie zachodzą warunki zastosowania przepisu art. 37a§1 kk. Biorąc powyższe pod uwagę sąd wymierzył oskarżonym kary grzywny w wymiarze po 120 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na 20 złotych. Sąd przy wymiarze tej kary miał na uwadze również możliwości finansowe oskarżonych, którzy są osobami młodymi i pracującymi bądź zdolnymi do pracy. Zdaniem Sądu grzywny w takiej wysokości są adekwatne do stopnia zawinienia oskarżonych i spełnią swoje zadania w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej. Kary w takim rozmiarze spowodują, iż w przyszłości oskarżeni nie dopuszczą się podobnego typu czynów i będą przestrzegać porządku prawnego. W zakresie wymiaru kary sąd nie podzielił stanowiska oskarżyciela posiłkowego wymierzenia im kar pozbawienia wolności. Kary w tej postaci byłyby karami zbyt surowymi, albowiem oskarżeni nie są osobami zdemoralizowanymi i prowadzą ustabilizowany tryb życia.

<p>T. J. M. G. D. N.</p>	<p>II</p>		<p>Na podstawie art. 46§2 kk orzeczono ponadto od oskarżonych na rzecz pokrzywdzonego K. K. (2) tytułem nawiazki kwoty po 2000 zł. Stosownie do art. 445§1 kc w zw. z art. 444§1 kc sąd może bowiem przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego wówczas, gdy doznał on uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, przy czym nie przyznanie zadośćuczynienia winno mieć miejsce w sporadycznych przypadkach, w których przyznanie zadośćuczynienia poszkodowanemu pozostawałoby w jaskrawej sprzeczności z zasadami współżycia społecznego i poczuciem sprawiedliwości, co nie ma miejsca w niniejszej sprawie. Poza fakultatywnością przyznawania zadośćuczynienia ustawodawca „przerzucił” na sąd orzekający również sposób ustalenia jego wysokości. Orzecznictwo Sądu Najwyższego wiąże tę wysokość przede wszystkim z funkcją kompensacyjną, to jest z tym, aby kwota pieniężna przyznana poszkodowanemu przedstawiała ekonomicznie odczuwalną wartość i pozwalała na usunięcie doznanej</p>
----------------------------------	-----------	--	--

krzywdy, a przynajmniej na jej zminimalizowanie. Z drugiej zaś strony wysokość zadośćuczynienia nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa - musi więc ona być utrzymana w rozsądnych granicach (por. wyroki SN OSNCP 1963, poz.105; OSPiKA 1966, poz.92). Jednocześnie powstaje również odpowiedzialność odszkodowawcza za wyrządzoną szkodę. Z uwagi na znaczną wysokość żądań pokrzywdzonego w tym zakresie i ewidentne trudności ocenne w sytuacji nie złożenia jakichkolwiek dowodów potwierdzających wysokość żądania sąd uznał za uzasadnione orzeczenie nawiązek. Mając zatem na względzie doznane przez pokrzywdzonego K. K. (2) niewątpliwe cierpienia fizyczne w czasie zdarzenia oraz po nim wynikające z dolegliwości bólowych szczególnie wrażliwej okolicy jaką jest głowa, a jednocześnie fakt, że z zeznań pokrzywdzonego nie wynika, aby obrażenia spowodowały jakikolwiek trwałe skutki sąd uznał za zasadne orzeczenie na jego rzecz nawiązek w wysokości po 2000 zł. Są to kwoty, które łącznie realnie spełniają funkcję kompensacyjną,

			nie będąc przy tym nadmiernie wygórowane wobec czasokresu trwania naruszenia czynności narządu. Roszczenia przekraczające wyżej wskazaną kwotę zdaniem sądu winny być ewentualnie dochodzone przez pokrzywdzonego w postępowaniu cywilnym.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. J. M. G.	III i IV		Na mocy art. 63§1 kk na poczet orzeczonych kar grzywnien zaliczono oskarżonym okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie.
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VII	<p>Jako, że oskarżeni zostali skazani w sprawie z oskarżenia publicznego, na podstawie art. 627 kpk obciążono ich kosztami sądowymi w całości w częściach równych tj. kwotami po 240 zł opłaty (art. 3 ust.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych) i po 64,66 zł pozostałych kosztów sądowych na które złożyły się koszty opinii lekarskich i doręczeń.</p>	
1.Podpis		